

Forfatter: Lange, Julius Henrik

Titel: BREV TIL: Kleisdorff, Letzer FRA: Lange, Julius Henrik (1871-09-14)

Citation: Lange, Julius Henrik: "BREV TIL: Kleisdorff, Letzer FRA: Lange, Julius Henrik (1871-09-14)", i *Breve fra Julius Lange*, Nordiske Forlag, s. 51. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002320804-000-shoot-L0023208040000033.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Julius Lange

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Lange, Julius Henrik, *Breve fra Julius Lange,*

TIL ADJUNKT L. KLEISDOBFF (i

Aarhus

).

Kbhvn., 14. Septbr. 1871.

Kære Kleisdorff!

Jeg takker Dem strax for Deres venlige Brev, som ligefrem er mig til Nytte foruden til Fornøjelse. De enkelte Rettelser og Udsættelser til min Udgave af Lübke skulle være Genstand for en omhyggelig Overvejelse. Skade, at det 1ste Hæfte jo kom til at lide af Bommerter; jeg havde maaske lige i Begyndelsen ikke den rette Rutine i Arbejdet, og Korrekturen blev endog til Dels læst i et Telt i Lejren ved Hald. Hvis jeg ikke for tidlig var løbet ud af Filologiens og Madvigs Skole, vilde jeg maaske ogsaa i det hele have et skarpere Blik for en ren Text. Arkitektoniske Kunstudtryk, som høre hjemme i vort eget Haandværkersprog, f. Ex. »Hulkehle«, er det ikke min Sag at forandre; dertil har jeg ikke den fornødne Indflydelse.

Tak for Deres Ros over min Artikel om »den hellige Cæcilia«; jeg er selv tilbøjelig til at tro, at min Opfattelse er den rette, og er ikke engang i Stand til at tiltræde Hr. Pastor F. Helwegs velvillige Mæglingsforslag. Man skulde tro, at han ved at forstaa et Kunstværk omtrent mente at spinde det over med et saa tykt Lag Tankespindelvæv som muligt, i Stedet for saavidt muligt at rense det for det Smuds og Støv og Spindelvæv, som Tiden kan have overtrukket det med. Hans »Forklarings bør snarere kaldes en »Fordunkling«; den har i alt Fald voldt mig et forskrækkeligt Hovedbrud. Men hvad kan s. 52 man vente sig af en Mand, der begynder som Hegelianer og ender som Grundtvigianer? det er vist ikke to gode Skoler at gaa i, naar man ønsker at forstaa Tingene i Verden, som de ere mente. Saa forekommer Ljunggren mig dog virkelig at have meget mere Fremstillingsgave og sund Sans, selv om han — som jeg tror — har fejlet. Jeg har forresten ogsaa fra andre Sider faaet paa Hovedet, fordi jeg har været saa artig mod hans Bog. Jeg vil hviske til Dem i den dybeste Hemmelighed, at mit Kendskab til den, med Undtagelse af Afhandlingerne om Rafael, er yderlig begrænset, og at jeg mest har brugt det angrebne Ord »aandrig«, ligesom f. Ex. man i Rigsdagen altid omtaler hinanden med Formene: »den ærede Taler«, »den ærede Rigsdagsmand«. En Æstetikers Hæder er det jo at være aandrig. Han besøgte mig forleden Dag og takkede mig ogsaa for Artiklen. Desværre blev der paa Grund af samtidigt Familiebesøg ikke Tid og Ro til nærmere Samtale med ham. Jeg har i Almindelighed ikke megen Tro til de Folks Kunstopfattelse, som have gaaet den spekulativ-æsthetiske Vej. De ere altfor kunstige og altfor litterære. Men hvor træffer man overhovedet nogen, til hvis Kunstopfattelse man, som De siger, kan have »ubetinget Tillid«? Det er virkelig for meget forlangt. Jeg læste netop i de Dage, da jeg skrev om »den hellige Cæcilia«, oppe paa Kunstakademiets Bibliothek alt igennem, hvad jeg kunde faa fat paa om Billedet, og kom uvilkaarlig til at gyse ved at se, hvor forskelligt det faldt ud, endskønt jeg nok tror, at det meste af Forskelligheden skulde kunne reduceres dels til enkelte rigtige lagttagelser, dels til enkelte staaende Misforstaaelser. Jeg holder mig derfor saa nær som muligt til Texten og er ikke meget tilbøjelig til at opgive det Indtryk og de lagttagelser, som jeg har gjort paa lovlig Maade ved en omhyggelig Betragtning af Originalen; skønt jeg naturligvis kan overbevises om at have set fejl. Jeg skal bringe Villi. Thomsen Deres Hilsen. Han begyndte igaar; jeg ved ikke, hvordan det gik. Jeg begyndte ogsaa igaar med en halvhundredes Tilhørere.

Deres

Jul. Lange.